

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200453
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220200453.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: JUDr. Helena Strachotová, usadená euroadvokátka, P.V. Rovnianka, 5194/1, 036 01 Martin, proti žalovaným: 1/ Y. C., U.. X.X.XXXX, Č. Č.. XXXX/XX, XXX XX D., 2/ G.. Y. C., U.. X.X.XXXX, Č. Č.. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpení: Mgr. Marcel Kandrik, advokát, Grešova 7, 080 01 Prešov, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: OMBUDSPOT Združenie na ochranu práv spotrebiteľov, Námestie sv. Egídia 23/53, 058 01 Poprad, IČO: 37 872 117, o zaplatenie 15 428,12 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Na strane žalobcu namiesto obchodnej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava IČO: 35 787 783 pokračuje v konaní s obchodnou spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 11 484,58 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 11 484,58 Eur od 1.11.2010 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 320,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaní strácajú výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Prešov 29.2.2012 domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 15 428,12 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.11.2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783) na základe žiadosti žalovanej v 1. rade poskytol spotrebiteľský úver vo výške 18 535,68 Eur. Žalovaná v 1. rade sa zaviazala úver splatiť v 72-och mesačných splátkach po 354,35 Eur a žalovaný v 2. rade sa v zmluve zaviazal uhradiť pohľadávku žalobcu spoločne a nerozdielne so žalovanou v 1. rade. Poukazujúc na čl. V.-3. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s., pre poskytnutie spotrebiteľského úveru tvrdil, že žalobca bol oprávnený požadovať

aj zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej čiastky, so splatením ktorej sa žalovaný dostane do omeškania. Na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných upomienok vyzval žalobca žalovaných v 1. a 2. rade listom z 3.9.2010. Žalobca ďalej tvrdil, že dlh vo výške 15 428,12 Eur vzniknutý titulom čerpania peňažných prostriedkov sa stal splatný 31.10.2010.

3. Okresný súd Prešov pred postúpením veci vydal platobný rozkaz č. k. 17Ro/42/2012-25 zo 6.6.2012, ktorý žalovaná v 1. rade napadla odporom, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený. Žalovaná v 1. rade v podanom odpore proti platobnému rozkazu zo 26.7.2012 pohľadávku žalobcu neuznala, pretože žalobca nedoručil so žalobou všetky dôkazy, o ktoré opiera svoj nárok. Poukázala na to, že z obsahu žaloby ani zmluvy nevyplýva, kedy presne mal byť úver 18 535,68 Eur (t. j. 558 405,- Sk) reálne poskytnutý a čerpaný zo strany žalovaných v 1. a 2. rade. Spis bol Okresnému súdu Bardejov postúpený dňa 5.12.2013.

4. V priebehu konania žalobca v podaní zo 7.12.2012 doplnil, že úverová zmluva bola uzavretá na podklade žiadosti žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí prehlásili, že majú záujem o klasický spotrebiteľský úver tak, že poskytnutý úver žalobca vyplatí na účet žalovaných formou jednorazového financovania a to po dopltení časti spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 15 216,28 Eur. Zvyšok úveru vo výške 3 319,40 Eur bol odfinancovaný na bankový účet žalovaného v 2. rade č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Výšku poplatku za uzavretie zmluvy považoval žalobca za adekvátnu. Ďalej tvrdil, že žalovaní v 1. a 2. rade na poskytnutý úver do odstúpenia od zmluvy uhradili sumu 7 051,10 Eur. Žalovaným v 1. a 2. rade boli účtované aj zmluvné pokuty v sume 28,35 Eur, čo predstavuje 8% z 354,35 Eur. V priebehu zmluvného vzťahu žalovaní požiadali aj o odklad splátok, čím sa posunula aj celková splatnosť úveru, za čo im bol účtovaný aj poplatok za odklad splátok vo výške 4% z odloženej sumy. Vzhľadom na porušenie dohody o splácaní aspoň polovice mesačných splátok bol odklad dlžnej sumy v rozsahu 944,01 Eur dňa 10.8.2010 anulovaný. Tvrdil, že s ohľadom na skutočnosť, že žalovaní v 1. a 2. rade prestali úver splácať, žalobca 3.9.2010 od úverovej zmluvy odstúpil a 31.10.2010 sa stal splatný. Uvádza, že dlžná suma pozostáva zo sumy 2 044,80 Eur predstavujúcej dlžné mesačné splátky úveru po lehote splatnosti, ďalej zo sumy 13 296,75 Eur predstavujúcej neuhradenú úverovú istinu splatnú ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy a zo sumy 86,57 Eur predstavujúcej neuhradené zmluvné pokuty za omeškание so splácaním úveru za obdobie 6/2010-7/2010. V podaní zo 7.10.2019 poukázal na § 13 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého má veriteľ právo na istinu aj úrok z istiny úveru odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, a to až do dňa splatenia istiny. Preto zákonodarca pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere nezamýšľal definovať odstúpenie od zmluvy od počiatku, nakoľko spotrebiteľ má povinnosť zaplatiť istinu a úrok z tejto istiny do dňa jej splatenia. Žalovaní k podpisu zmluvy nikto nenútil, finančné prostriedky čerpali z vlastnej vôle a pred podpisom zmluvy mali k dispozícii všetky informácie. Na námietky žalovaných v 1. a 2. rade navyše v podaní zo 7.7.2020 žalobca tvrdil, že 24.6.2008 bol žalovaným poskytnutý úver formou zaslania finančných prostriedkov na bankový účet žalovaných. Týmto úverom bol na žiadosť žalovaných v 1. a 2. rade súčasne doplatený aj do vtedy nesplatený zvyšok úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Poskytnutie ďalších úverov nebolo podmienené tým, že žalovaní v 1. a 2. rade musia novým úverom doplatiť staré nesplatené úvery. Z predložených výpisov považoval za nesporné, že úver vedený na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX nebol novým úverom č. XXXXXXXXXXXXXXXX splatený. Tvrdil, že nesplatené úvery sa vyplatia z nového úveru iba na žiadosť klienta a klient tak môže splácať viac úverov súčasne, alebo všetky nesplatené úvery spojiť do jedného. Toto rozhodnutie však závisí iba na klientovi. Poukázal na to, že z výpisov z úverových účtov je zrejmé, že žalovaní predchádzajúce úvery riadne splácali a žalobca nemal dôvod, aby žalovaným neposkytol aj ďalší úver. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, keď právne predpisy umožňujú upraviť časť zmluvných dojednaní formou obchodných podmienok.

5. V priebehu konania žalovaná v 1. rade pri svojom výsluchu dňa 21.10.2016 potvrdila, že poskytnutý úver bol čerpaný, v roku 2009 sa mali dostať s manželom do platobnej neschopnosti, pričom telefonickú žiadosť o uzavretie dohody na splácaní dlhu žalobca neakceptoval. Žalovaný v 2. rade pri svojom výsluchu dňa 27.10.2016 uvádzal, že sa s manželkou dostali do platobnej neschopnosti, telefonicky sa snažili so žalobcom dohodnúť na postupných splátkach, ale ich návrh v tomto smere nebol akceptovaný. V podaní zo 4.6.2020 žalovaní v 1. a 2. rade namietali, že odstúpením od zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 3.9.2010 priviedol žalobca zánik zmluvy s účinkami ex-tunc. Na daný právny vzťah je preto potrebné aplikovať ustanovenia o vydaní bezdôvodného obohatenia a akýkoľvek uplatnený nárok žalobcu na zmluvné úroky, úroky z omeškania, alebo zmluvnej pokuty, je nedôvodný. Poukázali na rozpor tvrdení žalobcu v tom smere, že zatiaľ čo v žalobe uvádzal, že žalovaní čerpali úver na

nákup spotrebného tovaru, v neskoršom vyjadrení konštatoval, že úver poskytnutý žalovaným slúžil na splatenie ich predchádzajúcich úverov (odkup úveru). Takýto postup žalobcu hodnotia žalovaní ako nekalú obchodnú praktiku, v dôsledku ktorej je spotrebiteľ výrazne obmedzený v možnosti sa v budúcnosti brániť proti neprijateľným zmluvným podmienkam žalobcu v zmluvách už splatených spotrebiteľom, práve na základe nového a väčšieho úveru poskytnutého žalovaným takmer výlučne na splatenie starých úverov. Mali za to, že je potrebné podriadiť súdnej kontrole zmluvných podmienok aj úverové podmienky v predchádzajúcich zmluvách o úvere, ktoré mali byť splatené úverom č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

6. Uznesením č.k. 3C/265/2013-306 z 9.6.2017, právoplatným 22.7.2017 bolo do konania ako osobitný subjekt na strane žalovaných pribraté občianske združenie OMBUDSPOT Združenie na ochranu práv spotrebiteľov, Námestie sv. Egídia 23/53, 058 01 Poprad.

7. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

8. Uznesením Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/107/2013-343 z 15.1.2020 bola táto vec vylúčená na samostatné konanie, ktoré sa začalo viesť pod sp. zn. 6Csp/10/2020. Predtým bola vec tunajším súdom vedená pod sp. zn. 3C/265/2013 a v období od 2.7.2018 do 21.1.2020 pod sp. zn. 3C/107/2013.

9. Žalobca na výzvu súdu cestou svojho právneho zástupcu podaním zo 6.4.2020, žalovaní v 1. a 2. rade cestou svojho právneho zástupcu podaním zo 4.6.2020 a osobitný subjekt vo vyjadrení z 9.4.2020 súhlasili s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“). Súd vzhľadom na obsah celkovo vykonaného dokazovania a poskytnutie adekvátnych príležitostí pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany obom stranám konania dospel k záveru, že pre rozhodnutie o veci nie je potrebné vykonať ďalšie pojednávanie a preto 4.9.2020 oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku a následne vo veci 10.9.2020 vyhlásil toto meritórne rozhodnutie.

10. Za účelom meritórneho posúdenia uplatneného nároku bolo vo veci vykonané dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami do spisu, hlavne odstúpeniami od zmluvy z 3.9.2010 a 9.9.2010 spolu s dôkazmi o ich doručovaní žalovaným v 1. a 2. rade, žiadosťou/zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretou 7.7.2008, výpismi z obchodného registra žalobcu a jeho právneho predchodcu, výpismi z účtov vedených k úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX ako aj ostatným obsahom spisu, pričom z vykonaného dokazovania bol vo veci zistený tento skutkový a právny stav.

11. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej 7.7.2008 súd zistil, že sa ňou právny predchodca žalobcu v slovenských korunách zaviazal poskytnúť žalovanej v 1. rade spotrebiteľský úver vo výške 558 406,- Sk (t. j. 18 535,68 Eur). Zo zmluvy ďalej vyplýva počet mesačných splátok: 72, mesačná splátka: 10 675,- Sk (t. j. 354,35 Eur), ročná úroková sadzba: 9,89%, splatnosť splátok vždy k 15.dňu v mesiaci, prvá splátka splatná 15.7.2008, úver čerpaný jednorázovo, RPMN: 12,01 Eur, celkové náklady: 213 694,- Sk (t. j. 7 093,34 Eur), mesačný poplatok za správu úveru, ktorý je súčasťou splátky: 50,- Sk (t. j. 1,66 Eur), číslo úveru: XXXXXXXXXXXXXXXX. V zmluve ďalej pod časťou A2) je uvedený: Klient/ka uvedený/á v časti A) navrhuje týmto CETELEM SLOVENSKO a.s. nahradenie zmlúv o poskytnutí úveru, evidovaných pod číslami uvedenými v časti B1), touto zmluvou o poskytnutí úveru. Ak bude tento návrh prijatý, má sa za to, že ku dňu uzavretia tejto zmluvy o úvere zaniká platnosť a účinnosť zmlúv evidovaných pod číslami uvedenými v časti B1). V časti zmluvy označenej pod A3) je uvedený: Klient/ka uvedený/á v časti A) ďalej žiada o ďalšie čerpanie úveru vo výške rozdielu medzi celkovou výškou úveru podľa časti B) a súčtom nesplatených zostatkov úverov zo zmlúv podľa časti B1) ku dňu uzavretia tejto zmluvy s tým, že sa zaväzuje úver podľa časti B) splácať v dohodnutých splátkach. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vo svojom závere obsahuje vyhlásenie žalovaného v 2. rade, ktorým okrem iného súhlasil so žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej v 1. rade a prehlásil, že spoločne a nerozdielne s partnerkou uhradí záväzky zo zmlúv o úvere vrátane príslušenstva na základe prijatia žiadosti o úver právnym predchodcom žalobcu. Podľa čl. III. bodu 6.1 Všeobecných podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru pripojených k zmluve zmluva o úvere je uzavretá na dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich. Cetelem je oprávnený od nej odstúpiť a

požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že klient sa dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, alebo klient uviedol v Žiadosti nepravdivé alebo neúplné údaje, alebo bolo začaté exekučné konanie týkajúce sa majetku klienta, prípadne partnera, vrátane majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, alebo klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávky z úveru. Zánik záväzku sa v ostatnom riadi platnou právnou úpravou.

12. Písomným odstúpením od zmluvy z 3.9.2010 právny predchodca žalobcu žalovanému v 2. rade oznámil, že podľa čl. III. - 6.1. Všeobecných podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru poskytovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. odstupuje a úver sa stáva od 31.10.2010 splatným v celom rozsahu. Toto odstúpenie od zmluvy bolo podľa doloženej doručky doručené žalovanej v 1. rade ako manželke žalovaného v 2. rade doručené 13.9.2010. Rovnako písomným odstúpením od zmluvy z 9.9.2010 právny predchodca žalobcu žalovanej v 1. rade oznámil, že podľa čl. III. - 6.1. Všeobecných podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru poskytovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. odstupuje a úver sa stáva od 31.10.2010 splatným v celom rozsahu. Toto odstúpenie od zmluvy bolo podľa doloženej doručky žalovanej v 1. rade doručené 13.9.2010.

13. Z výpisov z účtu úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vedeného na žalovanú v 1. rade súd zistil, že z úverom poskytnutých finančných prostriedkov (18 535,98 Eur) bola žalovanej v 1. rade na splatenie skôr čerpaného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX poskytnutá suma 15 216,28 Eur a žalovanému v 2. rade bol na jeho účet č. XXXXXXXXXXXXXXXX poukázaný zvyšok finančných prostriedkov z čerpaného úveru v sume 3 319,40 Eur. Z následne predloženého výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že tento úver bol čerpaný v sume 16 418,08 Eur, pričom ním došlo k predčasnému splateniu aj skôr čerpaných úverov vedených právnym predchodcom žalobcu pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX v sume 10 867,95 Eur a č. XXXXXXXXXXXXXXXX v sume 334,- Eur. Tento úver bol splácaný postupne splátkami po 313,98 Eur až do 7.7.2008, kedy bol predčasne splatený z úverových prostriedkov spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Tieto zistenia súdu potvrdzujú aj výpisy k úverovým účtom č. XXXXXXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Medzi stranami ďalej nebolo sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade na úhradu čerpaného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zaplatili celkovo sumu 7 051,10 Eur.

14. Z obsahu a výpisov z obchodného registra bolo ďalej zistené, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.8.2016 č.k. 34Exre 311/2016-9 došlo podľa ustanovenia § 69aa ods. 8 Obchodného zákonníka k výmazu pôvodného žalobcu - CETELEM SLOVENSKO a.s. z obchodného registra z dôvodu jeho zániku dňom 30.6.2016 na základe cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paríž, so sídlom na adrese 1 Boulevard Haussmann 750 09 Paríž.

15. Podľa § 64 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

16. Počas súdneho konania došlo k zániku pôvodného žalobcu a jeho univerzálnym právnym nástupcom sa stal aktuálne v záhlaví rozsudku uvedený žalobca. Keďže v priebehu súdneho konania nedošlo formálne k vydaniu rozhodnutia podľa § 64 C.s.p., súd prvým výrokom tohto rozsudku rozhodol o pokračovaní v konaní s obchodnou spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika. Táto spoločnosť, ako vyplýva z obsahu obchodného registra a doloženého plnomocenstva jeho právnej zástupkyne koná na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713.

17. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

19. Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

20. V zmysle § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. V zmysle ustanovenia § 458 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

29. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, sa treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

30. Podľa § 497 obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

35. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

36. Tunajší súd poukazuje na to, že Slovenská republika je od 1.5.2004 členskou krajinou EÚ a preto je aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu vzhľadom na charakter právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktorý je založený spotrebiteľskou zmluvou, ex offo poskytnúť žalovanej ochranu ako slabšej zmluvnej strane, a to aj za situácie, že by vtedy účinná právna úprava úplne neimplementovala smernicu č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre Slovenskú republiku ako členský štát EÚ už platil primárne záväzok aplikovať komunitárne právo, ktoré aj v prejednávanej veci je uplatniteľné (čl. 10 ZES).

37. V danej veci medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere spĺňa nielen typové znaky zmluvy o úvere, ktorá je ako absolútny obchod upravená v tretej časti Obchodného zákonníka, ale aj všetky pojmové znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzené v § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený zákon je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku zákonom lex specialis. Predložená zmluva je štandardnou formulárovou zmluvou, nakoľko bola pre žalovaných ako spotrebiteľov vopred pripravená na predtlačenom formulári bez možnosti dojednávať obsah zmluvy alebo jej zmeny.

38. Pre právne posúdenie v danej veci bolo podstatné určiť, ktorý z právnych predpisov (a aký právny režim z nich plynúci) je potrebné použiť pre posúdenie dôsledkov odstúpenia od zmluvy o úvere uzavretej 24.6.2008. Ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka (predtým ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka) nadobudlo účinnosť jeho prijatím, t.j. dňom 1.1.1992 a zaviedlo prioritu použitia Obchodného zákonníka na vzťahy zo zmlúv o úvere bez ohľadu na účastníkov zmluvného vzťahu. Zakotvilo, že tretia časť Obchodného zákonníka sa má pri zmluve o úvere vzťahovať ako na podnikateľov, tak aj na nepodnikateľov, ktorými môžu byť ako fyzické osoby tak aj neziskové organizácie poskytujúce verejnoprospešné služby. Avšak neskorším zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4.2004 boli do Občianskeho zákonníka inkorporované ustanovenia § 52 až 54 vo vyššie citovanom znení, ktoré zaviedli osobitný právny režim pre spotrebiteľské zmluvy uzatvárané medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi. Táto právna úprava je teda voči § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka nielen právnou úpravou neskoršou (lex posterior derogat legi priori), ale aj právnou úpravou špeciálnou (lex specialis derogat legi generalis), ktorej aplikácia má pri spotrebiteľských právnych vzťahoch prednosť pred právnou úpravou záväzkových vzťahov podľa Obchodného zákonníka. Preto sa na právny vzťah žalobcu a žalovaných vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka, ktoré zaviedli do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Spotrebiteľské právo má teda povahu špeciálnej právnej úpravy, a to hlavne zákon o ochrane spotrebiteľa a rovnako tak aj Občiansky zákonník. K obdobným záverom dospeli i najvyššie súdne authority (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/14/2014 z 21.4.2015, sp. zn. 4MCdo/17/2014 z 26.11.2015, sp. zn. 8MCdo 87/2017 zo 14.9.2017, sp. zn. 3Cdo/87/2017 zo 14.9.2017 a sp. zn. 8Cdo/119/2017 z 29.5.2018 ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 194/2016 z 12.4.2016). V obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy, keďže spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

39. K aplikácii § 261 ods. 6 písm. d), § 344 a nasl. a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka na spotrebiteľské zmluvné vzťahy možno pristúpiť len v limitoch daných § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý ako k dátumu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, tak aj k dátumu účinnosti odstúpenia od zmluvy stanovoval obmedzenie, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Treba však dodať, že ak sa neberie do úvahy výber druhu úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer

žiadnym spôsobom na koncipovaní zmluvy neparticipuje. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná (čo do vyjednávacej pozície a informovanosti) a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza Claro, bod 25, 26, 27, C-618/10 Banco Espanol).

40. Spotrebiteľia s dôverou v objektívne právo očakávajú, že ich zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľství Aleš Čeněk). Uvedené je potrebné vzťahovať i na právnu úpravu odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia oproti právnej úprave v Obchodnom zákonníku. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikčná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na odstúpenie od zmluvy, plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania, a teda v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia (porov. tiež 5MCdo 20/09, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 26/12). V bežných medziľudských vzťahoch použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah môže s nepochopením a v rozpore s princípom právnej istoty narážať na dôveru spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske a nie podnikateľské právo.

41. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že aj § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy pri úprave práva na odstúpenie od zmluvy veriteľom aplikovateľný v danej veci v poznámke pod čiarou č. 9 odkazuje práve na použitie § 48 Občianskeho zákonníka.

42. Súd preto v danej veci, s prihliadnutím na vyššie uvedené, považoval aplikáciu právneho režimu odstúpenia od zmluvy a jeho dôsledkov upravených Občianskym zákonníkom na nárok uplatnený žalobcom za primeranú a zodpovedajúcu právnej úprave ako v čase vzniku tohto právneho vzťahu medzi sporovými stranami, tak aj v čase uplatnenia oprávnenia dodávateľa odstúpiť od zmluvy, teda bez ohľadu na neskoršie legislatívne spresnenie zákonom č. 102/2014 účinným od 1.4.2015. Podľa názoru súdu odstúpením navrhovateľa od zmluvy došlo podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka k jej zrušeniu od začiatku a účastníci zmluvy sú si povinní v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vznikol medzi účastníkmi záväzok z bezdôvodného obohatenia a účastníci zrušenej zmluvy sú povinní vrátiť si navzájom plnenia, ktoré dostali. Použitie nevýhodnejšieho obchodného práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah by predstavovalo v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na inštitúty súkromného práva ako premlčanie, odstúpenie od úverovej zmluvy, ktorá bola v danom prípade uzavretá dňa 4.12.2008 medzi obchodnou spoločnosťou a spotrebiteľom v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia.

43. Podľa názoru súdu, akékoľvek ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré napriek odstúpeniu od zmluvy zachováva právo veriteľa na úrok, poplatky, iné príslušenstvo ako aj zmluvné pokuty a iné sankcie z titulu porušenia zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane sankcií a príslušenstva popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa uvedenej zmluvnej podmienky dohodnutej medzi stranami sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Zároveň uvedené všeobecné podmienky boli koncipované v rámci štandardnej (tzv. formulárovej alebo aj typovej) zmluvy a neboli individuálne dojednané. Právny predchodca žalobcu, ktorý zmluvu vrátane obchodných podmienok sformuloval, sám dobrovoľne využil ustanovenie zmluvy o odstúpení, pričom existujú aj iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. oprávnenie požadovať

zaplatenie celého zostatku dlhu pred dobou splatnosti). Odstúpenie od zmluvy má bez ďalšej dohody iné účinky ako napríklad výpoveď zmluvy, alebo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, aby nie individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou malo odstúpenie od zmluvy pre neho nepriaznivejšie dôsledky, než odstúpenie od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a zároveň malo odstúpenie od zmluvy pre neho rovnaké účinky, ako majú iné právne inštitúty, odlišné od odstúpenia. V dôsledku zrušenia zmluvy od začiatku pre odstúpenie od nej teda zrušuje zmluva ako taká a všetky jej zmluvné dojednania s účinkami spätnými, t.j. ex tunc.

44. Dôsledkom zrušenia zmluvy je tak povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve. Žalobcovi teda aj v tomto prípade vznikol nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného záväzkového vzťahu, pričom takúto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie mal len ten, kto sa bezdôvodne obohatil.

45. V konaní bolo medzi stranami nesporné, že žalovaní v 1. a 2. rade si svoje povinnosti zo zmluvy splácať úver v dojednaných splátkach riadne a včas neplnili a preto právny predchodca žalobcu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomne odstúpil, pričom účinnosť tohto odstúpenia od zmluvy nastala dňom doručenia odstúpenia od zmluvy žalovaným v 1. a 2. rade, v danom prípade 13.9.2010. Tým vznikol aj nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaných v 1. a 2. rade, keďže obaja ako bolo vyššie opísané, mali z čerpaného úveru prospech, pretože časťou finančných prostriedkov v sume 15 216,28 Eur bol uhradený zostatok skôr žalovanou v 1. rade čerpaného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX a tiež suma 3 319,40 Eur (pôvodne 100 000,- Sk), ktorá bola vyplatená na účet žalovaného v 2. rade č. ú. XXXXXXXXXXXX. Žalovaní v 1. a 2. rade pri svojich výsluchoch prostredníctvom dožiadaného súdu čerpanie úverových prostriedkov na základe tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX potvrdili, pričom súčasne netvrdili a ani nepreukazovali, že by na splatenie úveru zaplatili vyššiu čiastku, ako žalobcom tvrdených 7 051,10 Eur. Z priebehu konania súd vyhodnotil ako medzi stranami nesporné, že žalovaným v 1. a 2. rade bola vyplatená spolu suma 18 535,68 Eur a na úhradu úveru do odstúpenia od zmluvy bola splátkami zaplatená suma 7 051,10 Eur. Keďže po odstúpení od zmluvy žalovaní v 1. a 2. rade nezaplatili žiadnu sumu, ktorú by bolo možné na úhradu žalobcom poskytnutých peňažných prostriedkov započítať, je nepochybné, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných v 1. a 2. rade predstavuje sumu 11 484,58 Eur a túto sumu boli žalovaní v 1. a 2. rade povinní právne predchodcovi žalobcu (žalobcovi) vydať v zmysle výzvy obsiahnutej v doručených odstúpeniach od zmluvy do 31.10.2010. Omeškanie so zaplatením tejto sumy u žalovaných v 1. a 2. rade potom nastalo 1.11.2010. Preto bolo žalobcovi ako právne nástupcovi spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. dôvodné priznať od tohto dátumu aj úrok z omeškania zo sumy priznaného bezdôvodného obohatenia 11 484,58 Eur od 1.11.2010 do zaplatenia a to v sadzbe 9%, ktorú si žalobca v konaní uplatňoval, keďže táto výška požadovaných úrokov z omeškania je v intenciách § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Vo zvyšnej časti súd nároku na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovaným v 1. a 2. rade nevyhoveli a žalobu zamietol. Zo strany žalobcu nebola predložená dostatočná argumentácia a ani dôkazy o tom, že by bezdôvodné obohatenie žalovanej malo byť tvorené aj dohodnutými úrokmi 9,89 % ročne od poskytnutia úverových prostriedkov až do účinnosti odstúpenia od zmluvy. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať úžitky z neho len pokiaľ, ten kto obohatenie získal, konal nedobromyseľne, čo na strane žalovanej nebolo preukázané (§ 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca netvrdil a ani nepreukazoval nedobromyseľnosť žalovaných v súvislosti s užívaním predmetu bezdôvodného obohatenia a teda aj dôvodnosť vydania prípadne vzniknutých úžitkov na ich strane. Podľa názoru súdu, nárok na zmluvné úroky nemôže žalobca vyvodzovať z aplikácie § 13 ods. 1 a 3 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože ide o osobitý nárok, ktorý vzniká veriteľovi len v prípade uplatnenia odstúpenia od zmluvy spotrebiteľom (teda nie veriteľom) a za dobu niekoľkých dní. Ide o špecifickú úpravu (lex specialis), ktorú nemožno na prípad odstúpenia od zmluvy žalobcom pre neplnenie záväzku spotrebiteľa na vec aplikovať. Navyše, aj v prípade iného právneho posúdenia dôsledkov učeného odstúpenia od zmluvy, z obsahu preskúmanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že by zmluva obsahovala údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, teda absentuje tu náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, v dôsledku čoho je potrebné považovať

poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch). Potom žalobca nemôže mať nárok na iné plnenia, ako na vrátenie poskytnutej istiny úveru.

47. Ako nedôvodnú súčasne súd hodnotí aj žalovanými v 1. a 2. rade vznesenú námietku o nekalých zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX, úver z ktorej bol žalovanými v 1. a 2. rade sčasti splatený aj z prostriedkov úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Toto ich tvrdenie totiž nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané, a pokiaľ by aj v dôsledku nedostatkov náležitostí (alebo z iných dôvodov) žalovaní v 1. a 2. rade úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX „preplatili“, potom by na ich strane vznikol len samostatný nárok na bezdôvodné obohatenie, ktorý by však musel byť z ich strany riadne uplatnený (to znamená vyčíslený, zdôvodnený a konkrétnymi dôkazmi preukázaný), k čomu však nedošlo. Žalovaní v 1. a 2. rade pri svojich osobných výsluchoch pred dožiadaným súdom žiadne takéto skutočnosti netvrdili a k súdenému prípadu nedokázali predložiť žiaden dôkaz na svoju obranu voči uplatnenému nároku. V súvislosti so žalobcom uplatneným národom vykonal všetko navrhnuté dokazovanie a aj s prihliadnutím na tvrdenie žalobcu, že nedisponuje zmluvnou dokumentáciou k úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX (tento úver bol celkom splatený 7.7.2008, t.j. viac ako 12 rokov pred vydaním tohto rozhodnutia) súd nepovažoval za možné dospieť na základe dostupných dôkazov k právnomu záveru o nekalých zmluvných podmienkach žalobcu, resp. právneho predchodcu žalobcu dohodnutých v rámci úverového vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX a nepriznať nárok v rozsahu, ktorý vyplýva z výroku tohto rozsudku.

48. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná v odôvodnení rozhodnutia vyčerpávajúca odpoveď (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004, sp. zn. III.ÚS 209/04). V odôvodnení rozhodnutia postačuje poskytnutie odpovede iba na argumentáciu relevantnú pre rozhodnutie o merite veci, čo v danej veci súd realizoval.

49. Vo vzťahu k žiadosti žalovaných v 1. a 2. rade vyplývajúcej z obsahu spisu na povolenie splácania priznaného dlhu v splátkach, súd zastal názor, že povolenie zaplataenia dlžnej sumy v splátkach po 320,- Eur mesačne, zjavne neprímerane žalobcu v jeho práve na zaplataenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal pritom z výsledkov dokazovania zameraného na posúdenie podmienok pre rozhodnutie o ich žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov, z ktorého pre žalovaných v 1. a 2. rade nevyplývajú také majetkové a hlavne príjmové pomery, ktoré by odôvodňovali záver o možnosti splnenia judikovaného dlhu v celosti naraz. Vzhľadom tak za primerané, povoliť žalovaným v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalobcovi postupné splácanie judikovaného dlhu, keďže s prihliadnutím na ich pomery nie je možné predpokladať splataenie dlhu inak ako v primeraných splátkach. Preto v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku žalovaným povolil splácať dlh v splátkach vo výške 320,- Eur mesačne splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod podmienkou, že v prípade nezaplataenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovaných dôjde k porušeniu podmienok pre zaplataenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

50. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vyplýva zo záveru, že žalobca bol v konaní voči žalovaným v 1. a 2. rade úspešný v rozsahu sumy 11 484,58 Eur, t.j. v prepočte 74% z pôvodne uplatneného nároku v sume 15 428,12 Eur. Žalobca bol teda neúspešný v rozsahu 26%, čo súčasne znamená úspech žalovaných v 1. a 2. rade. Preto má žalobca voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu, t.j. 48%. Vzhľadom na prevažujúci neúspech žalovaných v 1. a 2. rade neprichádza do úvahy u osobitného subjektu vystupujúceho na ich strane žiaden prípadný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 C.s.p.). Proti ostatným výrokom tohto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého

rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.